

و خلاقیت‌های آن

■ دکتر سید مصطفی محقق‌داماد

استاد دانشگاه شهید بهشتی

بوده و معارف اسلامی نیز بدان پرداخته است.

کلیدواژه

معلوم بالعرض؛	صادر نفس؛
خلاصت (هنری)؛	كمال اول؛
كماليات؛	كمالات ثانويه؛
فعل قوي (فعال بيواسطه نفس)؛	محاکات (تقلید)؛
معلوم بالذات؛	شعر؛
ملاصدرا به پيروري از حكمای پيشين در تعریف نفس گفته است: نفس، کمال اول است برای جسم طبیعی آلی. ^۱	منظور از کمال اول، در مقابل کمال دوم است: توضیح اینکه کمال اول یعنی اصل وجود، و پاسخ به سؤال از هل بسیطه. وقتی شما سؤال می‌کنید آیا سیمرغ موجود است یا موجود نیست، این سؤال از اصل وجود است و بهیچوجه از صفات و ویژگیهای آن پرسشی ندارید، حال وقتی در پاسخ می‌شنوید آری وجود دارد، اولین مرحله كمال یعنی هستی برای آن خبر داده شده است.
كمال اول بودن نفس، که در تعریف حکما آمده، تأکید بر این است که وجود، چيزی افزون بر ماهیت آدمی نيست، وقتی می‌گوییم الف عالم است، علم یک افزایش است چون یک صفت است و از کمالات ثانویه محسوب می‌شود، وجود که کمال اول است چنین رابطه‌ی با اشیاء ندارد. برای اثبات کمالات ثانویه نسبت به اشیاء، نیاز به آن است که در مرتبه نخست، شيء را در خارج و در ذهن ثبت بدانیم و آنگاه کمال ثانوی را بر آن مترب سازیم. مثلاً وقتی می‌گوییم آتش حرارت دارد ابتدا باید آتش در ذهن و در خارج وجود داشته باشد، ولی در کمال اول چنین نیست؛ وقتی می‌گوییم الف وجود دارد، قبل نباید الف موجود باشد و آنگاه وجود را بر آن حمل نماییم، چون کمال اول اشیاء رابطه‌اش با اشیاء، ثنویت و تفکیکی	اول، فعالیت بيواسطه نفس است که در اصطلاح فلسفه اسلامی فعل قیومی نامیده می‌شود و ما می‌توانیم در مقابل آن Emanation را قوار دهیم. در این نوع فعالیت، فعل از نفس صادر می‌شود، بگونه‌ای که میان صادر کننده (نفس) و صادر (محصول فعل آن) هیچگونه واسطه‌ای وجود ندارد. صادر کننده همواره حضور دارد و به محض غیبت، صادر، معدوم مطلق می‌گردد. وقتی انسان صورت یک برج صد طبقه‌ای را در ذهن تصور می‌کند، برج ذهنی، صادر نفس است، و نفس در ظرف وجود آن حضور دارد، و به محض غفلت و ترک توجه، اثری از برج باقی نخواهد ماند.

چکیده

از نظر حکمای اسلامی، نفس دو نوع فعالیت دارد، نوع اول، فعالیت بيواسطه نفس است که در اصطلاح فلسفه اسلامی فعل قیومی نامیده می‌شود و ما می‌توانیم در مقابل آن Emanation را قوار دهیم. در این نوع فعالیت، فعل از نفس صادر می‌شود، بگونه‌ای که میان صادر کننده (نفس) و صادر (محصول فعل آن) هیچگونه واسطه‌ای وجود ندارد. صادر کننده همواره حضور دارد و به محض غیبت، صادر، معبدوم مطلق می‌گردد. وقتی انسان صورت یک برج صد طبقه‌ای را در ذهن تصور می‌کند، برج ذهنی، صادر نفس است، و نفس در ظرف وجود آن حضور دارد، و به محض غفلت و ترک توجه، اثری از برج باقی نخواهد ماند.

نوع دوم از فعالیتهاي نفس، اموری است که در خارج از ذهن تحقق می‌ياند مثل طرحی که یک مهندس برای یک ساختمان ارائه می‌دهد. درست است که اصل طرح از نوع فعالیتهاي دسته اول یعنی افعال بيواسطه نفس است، و در ذهن او وجود یافته ولي صورتی که در خارج به عنوان طرح منعکس شده از دسته دوم است، بدین معنی که نفس مهندس در بقاء آن حضور نخواهد داشت و حتی اگر او از میان برود طرح به جای خود باقی است.

با توجه به دو نوع فعل نفس، به ضرورت منطقی باید دو نوع موضوع را نیز بپذیریم یکی موضوع داخلی Subjective Object و دیگری موضوع خارجی Objective Object.

ملاصدرا این تقسیم را تحت عنوان معلوم بالذات و معلوم بالعرض بیان داشته است.

یکی دیگر از خلاقیتهاي نفس، درک کلييات است و بالاخره هنر، که از مظاهر زیبای خلاقیت نفس آدمی است و از روزگاران بسیار قدیم مورد توجه حکمای یونان باستان

۱- ملاصدرا، شرح هدایة اثيریه، ص ۱۸۶، جاپ سنگی، ۱۳۱۲ هـ.